

Windkracht 7 - Drifts

CD-RECENSIE, JAZZENZO 23 MAART 2014

Windkracht 7 - Drifts

bezetting: Floris van der Vlugt sopraan- en altsaxofoon, Robbert Scherpenisse trompet en flügelhorn, Morris Kliphuis hoorn, Katharina Thomsen basklarinet, Reinier Baas gitaar, Mark Haanstra basgitaar, Jamie Peet drums.

opgenomen: 2014, Fendal Soundstudio's, Loenen aan de Vecht
uitgebracht: 2014

label: Mainland Records

aantal stukken: 8

tijdsduur: 51:56

website: www.windkracht7music.com - www.mainlandmusic.nl

door: Erno Elsinga

Windkracht 7 is een initiatief van saxofonist Floris van der Vlugt en huisvest flink wat talent uit de jongste generatie Nederlandse jazzmusici. Gelijkgestemden, want de invloeden die enkelen als bandleider meebrengen wordt eclectisch verweven in het dynamische groepsgeluid.

De sfeer van met name de ensembles van hoornist Morris Kliphuis (Kapok) en gitarist Reinier Baas (The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble) zijn onmiskenbaar en wellicht onontkoombaar in Windkracht 7. Zijn ze doorslaggevend? Enigszins, maar Van der Vlugt brouwt in een samenstelling van vier blazers en een driekoppige ritmesectie nieuwe ingrediënten in het mengsel van hedendaagse jazz, klassiek, filmisch en (indie)rock dat voornoemde ensembles eigen is.

De wisselwerking tussen de blazers en ritmesectie is daar debet aan. Fluwelen blaasarrangementen worden zo nu en dan ruw doorbroken door een bonkende en jagende bas, drums en gitaar. Of het arrangement dwarrelt uit elkaar om plaats te maken voor een gearrangeerde of geïmproviseerde solo. Meestentijds uit de koker van Van der Vlugt en trompettist Robbert Scherpenisse en natuurlijk van gitarist Baas die op 'Drifts' nadrukkelijk aanwezig is.

Windkracht 7 is een hecht collectief. De wervelende arrangementen steken vernuftig in elkaar. Ze zijn kleurrijk, melodieus, organisch, klinken zo nu en dan als een op hol geslagen dynamische bigband. Maar hebben eveneens een bedachtzaam karakter – zoals in het door basklarinettiste Katharina Thomsen gecomponeerde 'Uda Watte'.

VIP

Dat de band ook live goed uit de voeten kan, bewijst Windkracht 7 deze maanden tijdens de Young Vip Tour waarvoor het - samen met het ensemble van pianist Miguel Rodríguez - geselecteerd werd. Muzikaal staan de composities van Van der Vlugt en Kliphuis ook op het podium als een huis.

De - over het algemeen - jeugdige onbevangenheid en het daarmee gepaard gaande elan waarmee de stukken gespeeld worden, pakken het publiek moeiteloos in. De interactie tussen ritmesectie en blazers (en afzonderlijk onderling) is een levendige.

Dit in tegenstelling tot de performance van het septet. Baas komt gedurende het concert niet van zijn stoel, en de blazers op het podium kunnen blijkbaar - na talloze optredens - nog altijd niet zonder hun bladmuziek. Hoe mooi zou het klinken als zij bevrijd waren van dit alles?